

Gonzága Szent Alajos szerzetes

(jún. 21.)

Alajos (olasz nevén Aluigi, Luigi) 1568. március 9-én született Castiglione ögrófja, Ferrante Gonzaga elsőszülöttjeként, s őt még hét testvére követte. Születése meghatározta várható életútját. Alig volt tízéves, amikor a toszkán nagyherceg udvarába került apródnak. Az udvarban megtartottak minden egyházi előírást, de valójában távol álltak a keresztény lelkiségtől. Alajos még gyermek volt, amikor elhatározta, megőrzi függetlenségét. A firenzei **Angyali Üdvözlé**-templomban fogadalmat tett:

nem alkalmazkodik környezetéhez, szabad akar maradni Isten számára. Életmódja állandó tiltakozás volt az udvari körökben uralkodó visszaélésekkel és bűnökkel szemben. Tanulmányi éveit súlyos családi bajok zavarták meg, de végül Alajos visszatért Rómába, hogy a jezsuita rend központi tanulmányi intézetében, a Római Kollégiumban (Collegium Romanum) folytassa teológiai tanulmányait. 1590–91 telén éhínség és pestis pusztított Itáliában. A Római Kollégium növendékei is beálltak az önkéntes ápolók sorába. Alajos az utcán összeesve talált egy beteget, akin a pestis minden jele látható volt. Késlekedés nélkül a vállára vette, és a kórházba vitte. A huszonhárom éves ifjú elkapta a betegséget. Hosszú szenvedés után, 1591. június 21-én halt meg. Tizennégy évvel később boldoggá, 1726. december 31-én pedig szentté avatták. Ünnepe 1842-ben vették föl a római kalendáriumba. XI. Piusz 1926-ban nyilvánította a katolikus ifjúság védőszentjévé.

Kiadja: "Laci atya barátai" baráti kör
A Vasárnapi Levél Cselik László szellemi-lelki hagyatéka, sok éven át szerkesztette, és saját kezével terjesztette maga papíron, majd elektronikus levélben sok-sok híve örömeire. A baráti kör az ő hagyományát folytatja, teszi élővé.

VASÁRNAPI levél

Szentháromság vasárnapja "C" év 2025. június 15.

Cselik László atya élő lelki öröksége

**Kiben élünk, mozgunk s vagyunk – ő teljes Szentháromság!
Minden kincsünk és jutalmunk véghetetlen nagy jószág!
Add nekünk békédet, árássz ránk bőséget,
lelkünknek üdvösséget.**

**Dicsőség a szent Atyának, ki semmiből teremtett,
Dicsőség ő egy Fiának, ki vérével megmentett!
Kettőtől származó Szentlélek Istennek,
Háromságban egységnek.**

Szentháromság Magyarázom meg neked a Háromszemélyű Egyistent? Ez meghalad minden emberi képességet. Isten mindig titok marad számunkra.

Amikor gyerekek voltunk, a káplán atya egy alkalommal három gyertyát hozott a hittanórára, meggyújtotta őket, és közülük kettőt úgy tartott a harmadikhoz, hogy kanócaik összeértek. Akkor azt kérdezte tőlünk: „Hány láng ez?” „Három”, mondták néhányan közülünk, „mert minden gyertya ég.” „Nem”, vélekedtek többen „mi csak egy lángot látunk, a három láng teljesen eggyé lett.” Ez a Szentháromság egy képe volt: Isten három személyben él, de ez a három személy egy, csak egy Isten van. Jézus maga ez az „Istenkép”. Aki őt látja, látja az Atyát. Ő a maga személyében az Ige, amelyet az Atya hozzánk intéz. Az Atyát kérdezzük: Milyen vagy te? És ő válaszként nem ad hosszú magyarázatokat, hanem elküldi hozzánk Fiát. Jézusban ismerjük meg Istent. Jézus azt mondhatja: „Én, és az Atya egy vagyunk.” Ezzel Istenről valami egészen fontos lesz világossá: Ő olyan, aki egészen odaajándékozta magát. Az Atya a maga Istenségének teljes gazdagságát a Fiúnak ajándékozta. Ezért ugyanúgy Isten a Fiú is, mint az Atya. A Hitvallásban az áll róla: „Isten az Istentől, Világosság a Világosságtól, az Atyával egylényegű.” A Szentlélek tölti el az Egyházat. Benne részesülünk a keresztségben. Ő ajándékozta nekünk Istennel való közösségünket. Ő valósítja meg Isten életében való részvételünket. Ez csak akkor lehetséges, ha ő maga is - mint a Fiú - Isten.

Az Atya teremtett, a Fiú megváltott bennünket, a Szentlélek pedig kiáradt a szívünkbe. Isten személy szerint gondol ránk és fordul felénk. Egészen közel van hozzánk. Atyának nevezhetjük őt. Egy vallás sem ad ilyen Isten-közelséget. Krisztust pedig testvérnek hívhatjuk, mert ő valóban egy lett közülünk. És nemcsak mellettünk és fölöttünk érezhetjük őt, hanem magunkban is, mert a Szentlélek a lelkünkben él. A Szentháromság titkában ismerhetjük meg, hogy Isten a Szeretet.

Berzsenyi Dániel: *Fohászkodás*

Isten! Kit a bölcs langesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke óhajtvá sejt:
Léted világít, mint az égő nap,
De szemünk bele nem tekinthet.

Te hoztad a nagy Minden ezer nemét
A semmiségből. A te szemöldököd
Ronthat, teremthet száz világot,
S a nagy idők folyamit kiméri.

Téged dicsőít Zenith és Nadír,
Szélvészek bús harca, az égi láng
Villáma, harmatcsepp, virágszál
Hirdeti nagy kezed alkotását.

Buzgón leomlok színed előtt, Dicső!
Majdan, ha lelkem záraiból kikél,
S hozzád közelb járulhat, akkor
Ami után eped, ott eléri.

Sík Sándor: *Hiszek*

Hallják meg hívők és hitetlenek
Élet-halálra szóló eskümet!
A szív bősége zúg fel ajkamon,
Az kényszerít a Krisztus vallanom.
Hallják meg rokkant, vén aposztaták
S a vétekben vajúdó új-világ,
A forradalom, a vak Leviáthán,
És hallja meg a settenkedő Sátán:
Isten nevében vallomást teszek:
Hiszek.

Hiszek, és hitem súlyos és kemény.
Nem tünde tan, nem pille vélemény.
Nincs benne így-úgy, bárcsak és talán:
Igen és nem, kereken, magyarán.
Semmi csűrész és semmi csavarás,
Ínyeskedés és köntörfalazás:
Hiszem és vallom, szeretem és élem,
Amit az Egyház hinni ad elébem.
Ebben a hitben élek és halok:
Katolikus vagyok.

Hiszek egy Istent, ki három személy,
Az élő Istent, aki bennem él,
S akiben élek, mozgok és vagyok,
Kinek tenyerén megismerhetem.
Aki nekem rám is éber gondja van,
És cselekszik bennem és általam.
Aki mozdítja minden mozdulásom,
S én jóban-rosszban boldogan imádom
Intéző édes mély akarátát.
Hiszek Istentben, hiszem az Atyát.

Égnek és földnek testté vált frigyét:
Hiszem a Krisztust, hiszem az Igét.
Akit az Atya örök óta szül,
És akiben szépséggé lesz a zűr.
Kinek emberré tetszett válnia,
Hogy Isten legyen az ember fia.
Ki hogy minden nap eljöhessen hozzánk,
Ízlelnünk adta a rejtelmes Ostyát.
Benne az élet és benne az út.
Hiszek Istentben, hiszem a Fiút.

1 alma + 1 alma + 1 alma = 3 alma
1 végtelen + 1 végtelen + 1 végtelen = 1 végtelen

Hiszem a Krisztus gyújtotta tüzet:
A Szellemet, aki a Szeretet.
Aki Szent Péter ajakán rivall,
Hegyeket bont, szívüket áthidal,
És hét csatornán csorgatja beléd
Az élesztő kegyelem kútfejét.
Ki tüzet gyújt az embergondolatnak,
Kiből fölébe nőhetsz tenmagadnak
És mosolyoghatsz, alkothatsz, ölelhetsz.
Hiszek Istentben, hiszem a Szentlelket.

Hiszek, és tudom, honnan a hitem.
Házamat én köszirtre építem.
Négy élőlény az erős alapok:
ember, oroszlán, sas, tulok.
Hallottam a piacon szólni Pált,
Hallottam Ágostont és Ottokárt,
Látom a szirten Péter kulcsait,
S bennem a mélyben, hallom döbbenettel:
Kimondhatatlan gerjedezésekkél
A Szentlélek sóhajtozik.
Ó tudom kinek, ó tudom kinek:
Én az eleven Istennek hiszek.

Élő hitemmel vagyok én szabad.
Mankó helyett kötöttem szárnyakat.
Ami akad a földön emberi,
Gazdag szívem testvérnek ismeri.
És ami túl az emberkörökön,
A végtelenség: ígért örököm.
És mikor üt a boldogságos óra,
Hogy befogadjon koporsóm gubója:
Hitem gyertyája utolsót remeg,
És Istennek ajánlom lelkemet.

